Добро і зло на всіх шляхах людини
живуть і діють поруч заодно.
І, наче друзі, в помислах єдині,
приходять вперто й під моє вікно.

Стає тоді тривожно і сутужно,
немов ковтнув самотність степову...
Я, всіх зігрівши, сам тремчу від стужі.
Я, всім простивши, скривджений живу.